

พระธาตุดอยแจ้โว

ป้ายบอกเส้นทางไปพระธาตุจ้อยแจ้โว

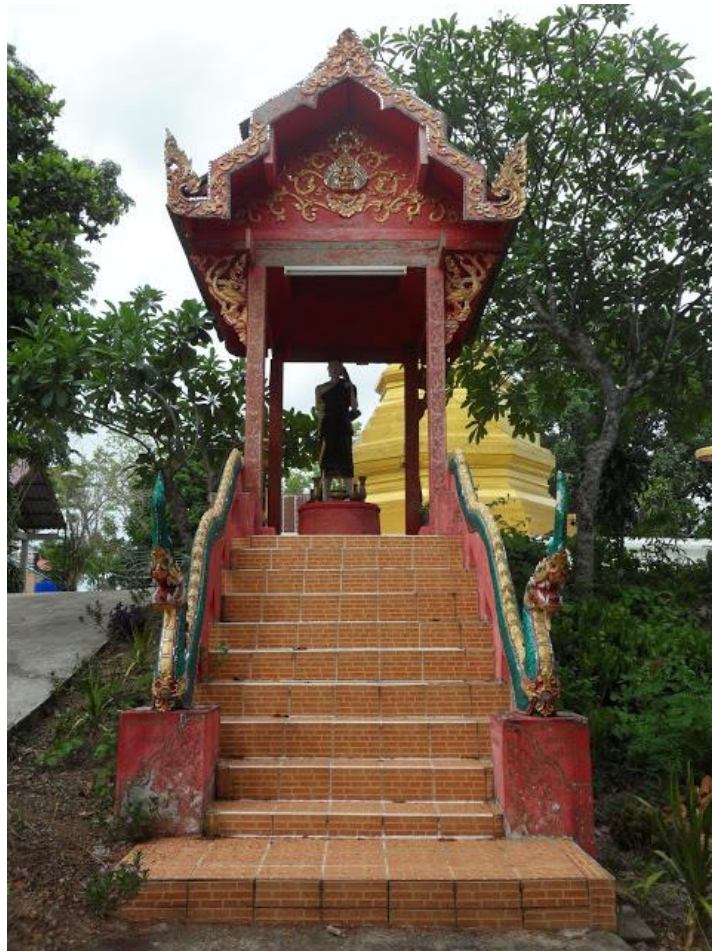

สถานที่ท่องเที่ยว : พระธาตุเจ้าไผ่

ตั้งอยู่ในบ้านปาง หมู่ที่ ๘ ตำบลคือเวียง อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา เป็นพระธาตุที่ตั้งอยู่ในเขตเมืองโบราณซึ่งเป็นจุดสูงสุดของเมือง "เวียงฮางหรือเวียงพระธาตุเจ้าไผ่" องค์พระธาตุเจดีย์มีลักษณะเป็นสถาปัตยกรรมแบบล้านนา ตั้งอยู่บนเนินดิน พระเจดีย์ตั้งอยู่บนฐานเขียง รูปแปดเหลี่ยม ต่อด้วยฐานปัทม์ย่อมุม จากนั้นเป็นชั้นมาลัยเถา รองรับองค์ระฆังรูปแปดเหลี่ยม บัลลังก์ ปล้องไฉน และปลียอด องค์พระธาตุเจดีย์เป็นแบบอย่างสถาปัตยกรรมพื้นเมืองล้านนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งปลียอดของพระธาตุเจดีย์มีบัวกลุ่ม อันเป็นลักษณะเฉพาะที่พบมากในเมืองเชียงใหม่ มีตำนานกล่าวเอาไว้ว่า ปู่แจ และ ย่าโว เป็นผู้สร้างพระธาตุเจดีย์องค์นี้ขึ้นเพื่อบรรจุพระเกศาธาตุของพระพุทธเจ้า นอกจากนี้ในเขตโบราณสถานใกล้เคียงยังมีการค้นพบ ซากวัดร้าง เครื่องใช้โบราณแกะสลักจากหินทราย เครื่องถ้วยจีน และ เศษภาชนะดินเผาอีกด้วย ต่อมาครูบาศรีวิชัยได้บูรณะซ่อมแซมพระธาตุ ให้มีสภาพดีขึ้น

สถานที่ท่องเที่ยว : อนุสาวรีย์พญาลิ้นก้าน

ปี จุลศักราช 1088 พ.ศ. 2269 เดือน 7 ออก 5 ค่ำ ได้กล่าวถึงพญาลิ้นก้าน ได้ให้
ราษฎรในเมืองได้รับแรงขุดคูเมืองเพื่อป้องกัน จ้างปู่กำงาเขียวจากตำนานพระธาตุเจ้าโหว่
ประวัติเมืองพะเยา ประวัติเมืองน่าน เวียงห้าวน่าจะก่อสร้างเมืองประมาณ 670 ปี ในช่วง
รุ่งเรืองสมัยนั้น เวียงห้าวจึงเป็นเมืองหน้าด่านที่เป็นเส้นทางเดินทัพทำสงครามและติด
ต่อเชื่อมสัมพันธ์ไมตรีกับอาณาจักรสุโขทัยเวียงห้าวจึงเป็นเมืองหน้าด่านที่สำคัญประการ
หนึ่ง

เวียงฮางหรือเวียงห้าว

ตั้งอยู่ในเขตบ้านปาง หมู่ที่ 8 ตำบลคือเวียง อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา เส้นรุ้งที่ 19 องศา 4 ลิปดา 28 พิลิปดาเหนือ เส้นแวงที่ 100 องศา 0 ลิปดา 59 พิลิปดา ตะวันออก อยู่ห่างจากเวียงหม้าย 2 กิโลเมตร ห่างจากชุมชนบ้านถ้ำ 3 กิโลเมตร ที่ตั้งของเวียงห้าว อยู่บนเนินเป็นลอนลูกคลื่น มีเนินเขาโดด ๆ ค่อนข้างสูง เป็นที่ตั้งขององค์พระธาตุเจ้าโห้ มีรูปร่างไม่สม่ำเสมอ เพราะขุดคูไปตามภูมิประเทศ ผังเมืองวางตัวในแนวทิศ ตะวันออก-ตะวันตก มีขนาดกว้างประมาณ 900 เมตร ยาว 1,500 เมตรมีคูชั้นเดียวคันดินหนาบสองข้าง คูกว้างประมาณ 18.5 เมตร คันดินกว้างประมาณ 4.6 เมตร คูคันดินมีสภาพค่อนข้างดี ตอนกลางเวียงมีคูน้ำคันดินผ่ากลาง เชื่อมต่อระหว่างคูเวียงด้านเหนือกับด้านใต้ คูกว้างประมาณ 16 เมตรคันดินกว้างประมาณ 8 เมตร มีห้วยร่องซุยไหลผ่านทางทิศตะวันตกและลำน้ำร่องซ้างไหลผ่านตะวันออก กรมศิลปากรได้ขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถานของชาติ โดยทำทะเบียนขึ้นจากการสำรวจแหล่งโบราณคดีเวียงฮาง (พย.29-0007) เวียงห้าวน่าจะเป็นเมืองโบราณที่น่าจะมีการก่อสร้างถึง 2 ครั้ง ครั้งแรกจะมีค่อนข้างเล็กมีขอบเขตอยู่เฉพาะบริเวณเนินเขาและไหล่เขาทิศตะวันตก และเป็นลักษณะการอยู่อาศัยเพียงชั่วคราวชุมชนยังคงอาศัยอยู่นอกเมือง ต่อมา มีการขยายอยู่อย่างถาวรขึ้นไปจดลำน้ำร่องซ้างจากการสำรวจของกองโบราณคดี พบเศษภาชนะดินเผา เครื่องหิน เครื่องเคลือบ เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ก็น่าจะมีอายุราว พุทธศตวรรษที่ 21 (พ.ศ. 2000-2100) และเมืองค์พระธาตุเจ้าโห้ลักษณะศิลปกรรมแบบเจดีย์พื้นเมืองล้านนาแรกเมืองน่าจะมีอายุราวประมาณ พุทธศตวรรษที่ 19